

14 Φεβρουαρίου, 1992

[Α.Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στές]

GABY TOUFIC ATALLAH,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσιβλήτης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5473).

Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκιου (1041 γραμμάρια σκευάσματος περιέχοντος 76% διαμορφίνη), κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6(1)(2), 30 και 31 του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977 (Νόμος αρ. 29 του 1977), όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο αρ. 67 του 1983 με σκοπό την προμήθεια του σε άλλα πρόσωπα κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6(1)(3), 30 και 31 των πιο πάνω Νόμων — Επιβολή ποινής φυλάκισης 7 ετών στη δεύτερη κατηγορία — Επικυρώθηκε από το Εφετείο το οποίο τόνισε την ανάγκη για επιβολή αυστηρών αποτρεπτικών ποινών λόγω της συχνότητας, της έξαρσης και της σοβαρότητας των αδικημάτων αυτών από αλλοδαπούς που χρησιμοποιούν την Κύπρο σαν μεταδιακιμοστικό σταθμό.

Ελαφρυντικοί παράγοντες — Ομολογία — Προσωπικές και οικογενειακές συνθήκες — Αν και είναι σχετικοί παράγοντες η σημασία τους είναι περιορισμένη στην επιμέτρηση της ποινής.

Ο εφεσείων, Λιβάνιος, έφθασε στην Κύπρο όπου θα παρέμενε για δύο ημέρες καθ' οδόν προς τις Ηνωμένες Πολιτείες. Κατά τον τελωνειακό έλεγχο ανεκαλύφθησαν τα ναρκωτικά σε νάυλον σακκούλι που είχε τοποθετηθεί στο πίσω πλαστικό τοίχωμα της βαλίτσας του. Ο εφεσείων μετέφερε τα ναρκωτικά στις Η.Π.Α. έναντι αμοιβής 1.000 δολλαρίων Ηνωμένων Πολιτειών. Παραδέχθηκε ενοχή και για μετρίασμό της ποινής επικαλέσθηκε την κακή οικονομική του κατάσταση, την έντονη επιθυμία του να μεταβεί στις Ηνωμένες Πολιτείες όπου είχε γιό μόνιμα εγκατεστημένο και τις συνέπειες της κατάστασης που επικρατούσε στο Λίβανο.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση του εναντίον της ποινής σαν έκδηλα υπερβολικής και απεφάνθηκε ότι:

1. Οι αλλοδαποί που προσπαθούν να χρησιμοποιήσουν την Κύπρο για διαμετακόμιση ναρκωτικών πρέπει να τιμωρούνται με

αυστηρές ποινές και το γεγονός ότι τα ναρκωτικά προορίζοντο για άλλη χώρα δεν αποτελεί ελαφρυντικό.

2. Η βαρύτητα που δίδεται σε ομολογία όταν ο κατηγορούμενος συλλαμβάνεται επ' αυτοφώρω είναι πολύ μικρή.

5 3. Οι προσωπικές περιστάσεις των κατηγορουμένων αν και είναι σχετικοί παράγοντες στην επιμέτρηση της ποινής δεν μπορούν να αφεθούν να οδηγήσουν σε μη αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου σε υποθέσεις κατοχής και εμπορίας ναρκωτικών στις οποίες πρέπει να επιβάλλονται αποτρεπτικές ποινές.

10 4. Η Κυπριακή δικαιοσύνη έχει καθήκον να συμμετέχει έντονα στον παγκόσμιο αγώνα για την καταπολέμηση των ναρκωτικών και οι συνέπειες της κατάστασης στο Λίβανο δεν μπορούν να σταματήσουν τα Κυπριακά Δικαστήρια να εκτελούν το καθήκον τους για την προστασία του λαού της Κύπρου και των λαών των άλλων χωρών.

15 5. Υπό τις περιστάσεις η επιβληθείσα ποινή δεν μπορεί να θεωρηθεί σαν έκδηλα υπερβολική.

Η έφεση απορρίπτεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

- 20 *Malah v Της Δημοκρατίας (1990) 2 Α.Α.Δ. 520·*
Ghani & Άλλος v Της Δημοκρατίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 242·
Abdallah v The Republic (1987) 2 C.L.R. 164·
Hamdaz v The Republic (1988) 2 C.L.R. 201·
- 25 *Kabbara v Της Δημοκρατίας (1986) 2 C.L.R. 194·*
Chanine v The Republic (1987) 2 C.L.R. 183·
Khalifeh v The Republic (1987) 2 C.L.R. 162·
Attorney-General v Mavrokefalos (1966) 2 C.L.R. 93·
- 30 *Parekian v The Republic (1987) 2 C.L.R. 223·*
Braidi and Another v The Republic (1985) 2 C.L.R. 137.

Έφεση εναντίον Ποινής.

35 Έφεση εναντίον της ποινής από τον Gaby Toufic Atallah ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 21 Μαΐου, 1991 από

το Κακούργιοδικείο Λάρνακας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 7924/91) στην κατηγορία κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6 (1) (2), 30 και 31 του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου, 1977 (Νόμος 29/77) και στην κατηγορία κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου με σκοπό να προμηθεύσει σε άλλα πρόσωπα κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6 (1) (3), 30 και 31 του πιο πάνω Νόμου και καταδικάστηκε από τους Καλλή, Π.Ε.Δ. , Σ. Νικολαΐδη, Α.Ε.Δ. και Πασχαλίδη, Ε.Δ. σε φυλάκιση επτά ετών στην δεύτερη κατηγορία χωρίς να επιβληθεί ποινή στην πρώτη κατηγορία. 5 10

Ο εφεσείων παρουσιάστηκε αυτοπροσώπως.

Α. Αγγελίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη. 15

Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Ο εφεσείων βρέθηκε από το μόνιμο Κακούργιοδικείο ένοχος με τη δική του παραδοχή σε δύο κατηγορίες, και του επιβλήθη ποινή φυλακίσεως επτά ετών στη δεύτερη κατηγορία. Δεν επέβαλε ποινή στην πρώτη κατηγορία γιατί όλα τα συστατικά στοιχεία της, όπως παρατήρησε, περιέχονται στη δεύτερη κατηγορία. 20

Η πρώτη κατηγορία ήταν για κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξης "Α" Μέρος 1 του Πρώτου Πίνακα, κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6(1)(2), 30 και 31 του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977 (Νόμος αρ. 29 του 1977), όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο αρ. 67 του 1983. Το ελεγχόμενο φάρμακο, αντικείμενο αυτής της κατηγορίας, ήταν 1041 γραμμάρια σκευάσματος περιέχοντος 76% διαμορφίνη γνωστής ως ηρωΐνης, χωρίς άδεια του Υπουργού Υγείας. 25 30

Η δεύτερη κατηγορία αφορούσε κατοχή του πιο πάνω ελεγχόμενου φαρμάκου με σκοπό να τα προμηθεύσει σε άλλα πρόσωπα κατά παράβαση των άρθρων 2, 3 6(1),(3), 30 και 31 των πιο πάνω Νόμων. 35

5 Ο εφεσείων, ο οποίος είναι Λιβάνιος έφθασε ατμοπλοϊ-
κώς στην Κύπρο στις 22 Απριλίου 1991. Ζήτησε θεώρηση
για την Κύπρο με άδεια "εν διαμετακομίσει" για δύο ημέ-
ρες, και όπως δήλωσε είχε στην κατοχή του αεροπορικό ει-
σπητήριο για να μεταβεί στην Βοστώνη των Ηνωμένων Πο-
λιτειών. Διαπιστώθηκε η αλήθεια της πρόθεσης του και
του επιτράπηκε να εισέλθει στην Κύπρο.

10 Κατά το νενομισμένο τελωνειακό έλεγχο ο τελωνεια-
κός υπάλληλος επρόσεξε ότι η βαλίτσα του εφεσείοντα δεν
περιείχε προσωπικά αντικείμενα όπως ο ίδιος είχε δηλώ-
σει σ' αυτόν αλλά διάφορα άλλα αντικείμενα. Αυτό ήγειρε
τις υποψίες του τελωνειακού υπάλληλου και με τη χρήση
σιμιλιού τρύπησε το πίσω πλαστικό τοίχωμα της βαλίτσας
και πρόσεξε ότι έβγαινε μια άσπρη σκόνη. Έσχισε τη βαλί-
15 τσα και διαπίστωσε ότι είχε μέσα ένα νάιλον σακκούλι. Ο
επιστημονικός έλεγχος του περιεχομένου του σακκουλιού
απεκάλυψε ότι η σκόνη αποτελείτο από τα ναρκωτικά που
αναφέρονται στην κατηγορία.

20 Ο εφεσείων συνελήφθη, του επεστήθη η προσοχή του
στο νόμο και δήλωσε ότι έκαμε λάθος και θα έλεγε όλη την
αλήθεια. Σε κατάθεση που έδωσε στην αστυνομία ανέφερε
ότι ένα μήνα περίπου προηγουμένως είχε γνωρίσει κάποιον
Λιβάνιο ονόματι Ταπί Κεΐρουζ, ο οποίος του πρότεινε να
25 μεταφέρει τη βαλίτσα με ναρκωτικά στις Ηνωμένες Πολι-
τείες έναντι αμοιβής 1,000 δολλαρίων Ηνωμένων Πολι-
τειών, και δέχθηκε να αναλάβει τη μεταφορά.

30 Προς μετριασμό της ποινής η δικηγόρος του εφεσείο-
ντα, η οποία διορίστηκε από το Κακουργιοδικείο σαν
θέμα προσφοράς στον εφεσείοντα των δικαιωμάτων του
για νομική αρωγή και αντιπροσώπευσή του κατά τη δίκη
από δικηγόρο, έθεσε τα στοιχεία τα οποία έκρινε ότι θα
μπορούσαν να θεωρηθούν από το Κακουργιοδικείο, ως
ελαφρυντικά στην επιμέτρηση της ποινής. Έκαμε αναφο-
ρά στις προσωπικές συνθήκες του εφεσείοντα, το πόσο
35 υπέφερε κατά την περίοδο των πολεμικών επιχειρήσεων
στο Λίβανο, και το γεγονός ότι επιτήδειοι για την προμή-
θεια ναρκωτικών εκμεταλλεύτηκαν την φτώχεια του που

ήταν και ο κύριος λόγος που τον έσπρωξε να εμπλακεί στη διάπραξη αυτού του αδικήματος. Έτυχε επίσης εκμετάλλευσης η έντονη επιθυμία του εφεσείοντα να πάει στις Ηνωμένες Πολιτείες να δει το γιό του ο οποίος είναι μόνιμα εγκατεστημένος εκεί. Επεστήθη επίσης η προσοχή του Δικαστηρίου στην ομολογία του και σε οτιδήποτε θα μπορούσε να βοηθήσει τον εφεσείοντα. 5

Το Κακουργιοδικείο αναφέρθηκε στη νομολογία του Δικαστηρίου τούτου στην οποία τονίστηκε επανειλημμένα η ανάγκη επιβολής αυστηρών ποινών ως απαραίτητου μέσου για την αντιμετώπιση του όλεθρου που προκαλεί η διάδοση της χρήσης των ναρκωτικών. 10

Στην υπόθεση *Malah v. Της Δημοκρατίας*, (1990) 2 Α.Α.Δ. 250, τονίστηκε ότι οι ποινές που κατά κανόνα επιβάλλονταν ως τότε από τα πρωτόδικα Δικαστήρια δεν αποτελούσαν το ανώτατο όριο της ορθής προσέγγισης στην επιμέτρηση της ποινής για τα αδικήματα αυτά. 15

Νομολογήθηκε επίσης ότι "οι προσωπικές περιστάσεις των κατηγορουμένων όσο και αν, όπως σε κάθε περίπτωση, είναι παράγοντες σχετικοί με την επιμέτρηση της ποινής, είναι περιορισμένης σημασίας και σίγουρα δεν μπορούν να αφεθούν να οδηγήσουν σε αναποτελεσματική εφαρμογή του νόμου σε υποθέσεις όπως η παρούσα, στις οποίες οι ποινές είναι αναγκαίο να είναι αποτρεπτικές" (Βλέπε *Ghani και Άλλος v. Της Δημοκρατίας*, (1991) 2 Α.Α.Δ. 242, *Abdallah v. The Republic*, (1987) 2 C.L.R. 164, και *Hamdaz v. The Republic* (1988) 2 C.L.R. 201, 204.) 20 25

Αναφορικά με το λόγο για μετριασμό της ποινής που αναφέρεται στην κατάσταση στο Λίβανο και τις συνέπειες του, πρέπει να λεχθεί ότι είναι θλιβερό ότι η κατάσταση που επικρατούσε στο Λίβανο προκάλεσε τόση τραγωδία σε τόσους ανθρώπους. Αλλά όπως λέχθηκε και στην υπόθεση *Kabbara v. Της Δημοκρατίας* (1986) 2 C.L.R. 194, η κατάσταση στο Λίβανο και οι συνέπειες της δεν μπορούν να σταματήσουν τα Δικαστήρια της Κύπρου από του να εκτελούν το καθήκον τους για την προστασία του λαού 30 35

της Κύπρου όσον και των λαών των άλλων χωρών.

5 Έχει τονιστεί επίσης ότι στον αγώνα που διεξάγεται παγκόσμια εναντίον των ναρκωτικών η Κυπριακή δικαιοσύνη έχει καθήκον να συμμετέχει έντονα και με τις ποινές που επιβάλλει να συμβάλει αποτελεσματικά στην επιτυχία της όλης προσπάθειας.

10 Οι οικογενειακές περιστάσεις ενός κατηγορουμένου πράγματι αποτελούν στοιχείο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη. Πέραν όμως από τα επακόλουθα στην οικογένεια και τα παιδιά του εφεσείοντα που η ποινή που θα επιβληθεί σ' αυτόν θα προκαλέσει, θα πρέπει να αναλογισθεί ένα δικαστήριο τις χιλιάδες άλλους νέους και γέροντες, που θα υποφέρουν πολύ περισσότερο και θα πληρώνουν πολύ μεγαλύτερο τίμημα αν πρόσωπα όπως τον εφεσείοντα δεν αποτρέπονται με αυστηρές ποινές από του να διαπράττουν εγκλήματα όπως η εμπορία και μεταφορά ναρκωτικών. (Βλέπε *Chanine v. The Republic* (1987) 2 C.L.R. 183 και *Khalifeh v. The Republic* (1987) 2 C.L.R. 162.)

20 Θα θέλαμε να επισημάνουμε τη σημαντική παρατήρηση που το Κακουργιοδικείο έκαμε αναφορικά με τη συχνότητα με την οποία διαπράττονται αυτού του τύπου τα αδικήματα από αλλοδαπούς, ένα γεγονός για το οποίο μπορούσε να λάβει δικαστική γνώση έχοντας υπόψη τον αριθμό των υποθέσεων που παρουσιάζονται για εκδίκαση ενώπιον των Δικαστηρίων. (Βλέπε *Attorney-General v. Mavrokefalos* (1966) 2 C.L.R. 93.)

30 Αξίζει να τονισθεί ότι στη σύνοδο του Κακουργιοδικείου υπήρχαν στο πινάκιο του για εκδίκαση δέκα παρόμοιες υποθέσεις στις οποίες εκατηγορούντο δεκα-επτά άτομα από τα οποία τα δεκαπέντε ήταν αλλοδαποί.

35 Δεν χωρεί αμφιβολία ότι αδικήματα τα οποία παρουσιάζουν συχνότητα και έξαρση πρέπει να τιμωρούνται αυστηρά. Η σωρεία των υποθέσεων που παρουσιάζονται ενώπιον του δικαστηρίου δίδουν την εικόνα ότι συστηματικά, επίμονα και αδιάστακτα, αλλοδαποί προσπαθούν να

χρησιμοποιήσουν το έδαφος της Κύπρου σαν μεταδιακομιστικό σταθμό εμπορίας ναρκωτικών.

Το γεγονός ότι τα ναρκωτικά προωρίζοντο για άλλη χώρα δεν αποτελεί ελαφρυντικό και όπως παρατηρήθηκε στην υπόθεση *Parekian v. The Republic* (1987)2 C.L.R. 223, τα Δικαστήρια της Κύπρου έχουν καθήκον να τιμωρούν αυστηρά αδικήματα της φύσης αυτής, ένα καθήκον έναντι του λαού της Κύπρου και των άλλων λαών.

5

Αναφορικά με την ομολογία του εφεσείοντα είναι γεγονός ότι η ομολογία αποτελεί ελαφρυντικό στοιχείο. Η βαρύτητα όμως που δίδεται σε μια ομολογία όταν ο κατηγορούμενος συλλαμβάνεται επ' αυτοφώρω είναι πολύ μικρή. (*Braid and Another v. The Republic* (1985)2 C.L.R. 137).

10

Εξετάζοντας την υπόθεση κατ' έφεση και έχοντας υπόψη τις αρχές που διέπουν το θέμα της επέμβασης του Δικαστηρίου αυτού στις ποινές που επιβάλλουν τα πρωτόδικα Δικαστήρια, έχουμε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η ποινή της φυλάκισης επτά χρόνων στη δεύτερη κατηγορία που επιβλήθηκε στον εφεσείοντα, δεν μπορεί να θεωρηθεί κάτω από τις περιστάσεις ως έκδηλα υπερβολική. Θα πρέπει να παρατηρήσουμε επίσης ότι ορθά το Κακουργιοδοκείο δεν επέβαλε ποινή στην πρώτη κατηγορία μια και όλα τα συστατικά της στοιχεία περιέχονται στη δεύτερη κατηγορία.

15

20

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση απορρίπτεται.

25

Η έφεση απορρίπτεται.